colloquijs nascit amor dei edificatio pximi. odiū mūdi
desideriū regni celestis. dolor de pctīs feruor caritatis
refrenatio cupiditatis. et renouatio tocius iterioris hoīs
in speculo sctīssime vite nr̄i saluatoris. Ipse eni adesse
dignat de se loquentibꝫ. ipse est oībꝫ se inuocantibꝫ. Excitat v̄bo scō torpentes. cōfortat debiles. adunat fortit
dinitates. conat dicentes. terret p supplicia. hortat
p exla bona. cōsolat p dona pmissa. letificat tpali
gr̄a gratis data. btificat etnā celi glia manifestata
attestāte p̄sēta. Saciabor inquit cū apparuerit glā
tua. Tā pius et amorosus ē ihūs. tā dulcis et mitis ē
xp̄s. vt si quis ei locū ī corde pparauit. absqꝫ dubio lu
mē grē sue libent illi ondet et cū eo cenabit. Si
solus ē et legit aut orat. ihūs vult ee seruidus. Si
duo sūt et legūt aut cantāt. ihūs vult esse tercius
Nec vacua erit peticio istoꝝ ī noīe ihū ꝯgregatoꝝ
qui bona fide humilit et deuote supplicāt. si tamē
in oī re quā petūt et desiderāt eius beneplacitū querūt
et sue pprie volūtati renūciāt. illud gratissimū xp̄i
v̄bū dicentes. Pr̄ nō mea volūtas. ſꝫ tua sp fiat a[m]

De abnegacione sui ipsius et contēptu ꝯsolacionū

Qui nō renūciauit oībꝫ q̄ possidet: terenay
nō pt meus ēe discipulus. Istis v̄bis dn̄s ihūs videt
illos arguē. q̄ pfectionē quā inchoāt. vsqꝫ ad ꝯsūma
tionē nō sequūt. Iniciū eni dū quidā arripiūt
relinquēdo exteriora q̄ possidēt. ad hoc qd pfectius ē scꝫ
seipsos relinquēdo pprias volūtates frāgēdo nō assur
gūt. Et ideo multociēs ad priorē statū reuertunt
qr ex quo parti aliquibꝫ renūciāt. neqꝫ mix sinaꝫ

dum ficta terrena pfre deserut adhuc laqueos quibz
capiant et velabant in se retinet. Sz oibz verus xpi
disclus tam se q sua ppt eius amore otepnat nichil
de terenis tene velit ne ipediat in itine quo tendit
Disceat seipm ppt ardore vtutu et graz sci spus vince
q antea potuit eius ispiratione mudana otepne. Hta
mes que oibz renuciae mitit que i vmbra hus vite
flore vident. Hec pfra e renunciatio. seipz ex corde
relinque. nulliusq creatue solaciu quere. quia du
tpale aliqd iordinate appetit vera abdicatio no ha
bet. Et qui ad otepta putiu xpi servus no mitit. paru
de divina osolatione papr meret. Qui eni foris sequit
qd appetit. in dei amore et in sco pposito refrigescit. Sz
pensae sepius et meditai talis debet q cito perit quitqt
carru et magnu estimat. ta de hoibz q etia de omni
bus mudi creaturis hoc corde ptractet qr i vno statu
no manet. sz mutant oia et defiiut. Ergo ibi solaciu
qrat. vbi solus vitatis et etnitatis plenitudo e. Et
ex idefiiente fonte ad refrigeradu seu osolandu
aiam sua haustu aque vive petat. qa nobilior est
guttula vna divine dulcedis. q puteus plenus vo
luptatibz terenis. Fallit oino quicuqz in hoc tpe so
laciari amat. perit ab eo veri gaudij solame. quisqs
mudi huius sequit fallace amore. Eij felix et sca aia
que solius dei pascit amore. et sccaij vtutu trahitur
odore. cuius tm ppositu e vt visibilia otepnedo. ivisi
bilibz et divinis saginet. Talis multu sapies esse
liquido demostrat. qr p modicis imesa. p tusitorijs
ppetua. p vilibz pciosa p deformibz pulchra. pro

miseris iocūda pamaris suauia. et qd sublimius ē
et verius p nichilo vniusa mereat. Ipa em iā in terris
celestē sponsū querit cuius amore p̄ntia fastidit. futura
diligit et aduentū eius p̄stolat. vt audire ab eo mortis
tpe possit. Ecce sponsus venit exite obuiā ei. Hec
celibē vitā agit et angloꝝ sequit formā. atq xpo
soli exhibē se curat illibatā. Vult g° inter̄ cunctis
carē solacijs. vt ab eo mereat ꝯsolari plenius. Et
deflet oē qd mentē de terrenis afficiat desiderijs.
alioqn illius nō posset mūda p̄ntari aspectibz. Vnde
etiā tanto rigore se cōstringit intus. vt quicquid de cetero
extrinsecus se applicauit. indignādo porius quā probando
expellat. Nec mirū. Timet em ne angustia illi fiet
vnius amor quē diligit. Optat soli adherere. quē cū
multis p̄fecte caste qz nequit diligē. Hic est qz vna
ex hijs loquit. Illi soli seruo fidē. ipi me tota deuo
cione cōmitto. Habet tn̄ in exilio p̄ntis vite sola
ciū. s̄z nō gaudiū plenū. Suscepit sponsi arrā. s̄z
nō ipm. legit eplam de nupcijs sc̄ptā. sed nondū
venit hora eius. Et cū venit tūc īroducet. nec
mora erit. Vestes et ornamēta p legatos accepit
s̄z tūc duplicabz vestiet. Solaciū nāq eius meōria
xpi ē. et amplius illi solaciū fit qa diu hic nō erit
qz stati ipe veniet. ostiumq pulsabit et dicet. Surge
et veni. Sz qd ipa? Nōne ad hāc vocē euigilabit?
Surgat itaq pspiciat p fenestrā si ipe est quē
diligit. et cū iterū atq iterū pulsauit sine mora apiat

et illi dicat. Ecce ego qr vocaſti me. Si me q̄rib9 p̄ſto
ſū dn̄e. Edux de cuſtodia aīaȝ meā ad ɔfitēdū noī
tuo. Nō me pmittas dn̄e diuci9 ſepari a te. ſed in
bonitate tua ſuſcipe me. Et q̄ntū letabit̄ ſi tale ali
qd a dn̄o audiē meatur? Seque me. tps ē vt p̄iter
epulem̄. Eamq iā nō ad vineā excolendā. ſȝ ad vi
nū optimū bibendū. Eamq nō iteȝ ī iudeā. ſȝ in
patriā meā. Aſcendas ad diē feſtū hūc. qr magn9
iſte dies feſtus angłoȝ et hoīm. Sed qd de te o aīa
mea in corpe pegrināte. et iā diu expectāte et co
tidie in orōne tua dicēte adueniat regnū tuū? Cū
videbo? Putes de me recogitet? Putes obliuiſcet̄
miſeri deus? Cū apparebit et qn̄ veniet? Sȝ forte
ī cubiculo ē et dormit. Nūqd tu dormies. et cor tuū
nō euigilabit? Clamabis igit̄ ſi digneť audiē. et
pulſabis cordis voce dicēs. Exurge quaē obdormis
dn̄e. exurge et ne repellas in fine. Sȝ fortaſſis
ſecretiori ad huc ɔſilio et ſaniori iudicio dn̄s differt
qd tu o aīa magis īpetu q̄ diſcretione facis. Pauſa
bis igit̄ parū ſȝ ſub vmbra ei9. nec ī eſtibus mūdi
quieſces. Meli9 tibi mori ē q̄ mūdo viuē. Felici9
tibi lugē q̄ de hijs q̄ nō ſūt et vident̄ gaudē. In
dn̄o ɔſolabit̄ aīa mea. audiāt māſueti et letent̄.
Quū dum eni ſcā aīa viuit in corpe. pegrinari ſe a
dn̄o volet. ſȝ q̄a volūtas ei9 ē. pegrinatonē patient̄
ſuſtinet. Vt interī tn̄ aliū dilcm̄ nō q̄rat vt eligat
illi9 amore certare fortit̄ nīte habet. qr multi

adu̾sarij multi ad decipiendū pati. Et ideo districte
castigare debet quātūcūque foris se finxit amabilem. Nec ali
cui quātūlibz blandienti credat ne dilcī anniciā fraude
capta pdat. Etiā dū sponsus abest lugē magis eius
absenciā decet et viduitatis tpus cognoscere donec
veniat et eā ad se in etna tabnacula pducat. Ibi eni
requiescūt scōr aīe nō in vmbra sz in pntia et semp
sinā iugit speculātur faciē dei prius quē cū filio eius
vnigenito dilexerūt ī tris. et secuti sūt relictis oibz amen

Sermo de laude dulcissimi nois ihu et dulcissime

Spiritus meus sup mel dulcis matris eius marie
et hereditas mea sup mel et fauū. Digne quidē
fr̃es et pulchre satis v̾ba eterne sapiē ad matrē refe
runtur invicem. de qua ortus ē sol iusticie xp̄s. Dulcis
ihūs dulcis maria. et nō ē in eis amaritudo aliqua
sed sūma pietas māsuetudo caritas et misericordia sine
mēsura. Btūs q̄ adheret vestigijs humilis ihu. et
ad mrēm eius deuote se conuertit. vt īueniat graz
in cōspectu eorū. Recollige ergo fidelissime serue dei in
vnū fasciculū facta ihū que egit et dixit. et pderūt
tibi plus q̄ oēs thesauri mūdi. Ptracta eciā apud te
sedula mēte scīssime matris ihū actus et v̾ba. et erūt
aīe tue solaciosa. atqz sup oīa aromata dulciora. De
lectatur corpus odoribz bonis et repatur ciboꝝ fome
tis. aīa āt v̾tutibz veris et meditacoibz scīs nutrit
cōfortat et letatur. Quāto vō pfectioribz quis īstat
studijs et nobilioribz se subdit magr̃is. tanto clarius
edocet et ad culmē btitudis cicius puenet. Summi
magr̃i v̾tutis. et totius scitatis luminaria sūt ihūs et maria